

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

All Bladet vedkommende faasom: Indsendelser, Adressforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, København.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

For Penge der sendes i Løse Breve kan Udgaverne ikke være ansvarlige.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kviitere for Abonnementsspenge.

G. S. Christensen, Fremont, Neb.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Neb.
W. M. Wager, Atton, Colo.

Prisnumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker tidt.

Omskændighederne vil ikke tillade at vi forsinkte Bladets Udgivelse denne Uge længe nok til at erfare Udfaldet af Valget. Næste Uge skal vi imødekomme den lokale Læser med en fuldstændig Balgberetning.

Postminister Vanamaker har ikke lært Staderprofessionen omsonst. Han viser stor Dygtighed i Tilskæjringen af Telegrafstaketterne. Desuagtet synes Kompagnierne ikke om at være i hans Trøje; de er haarde Folk at gøre tilpas.

Med Børsstyrskens naabige Tillægs kunde Hovedpriserne stige lidt iaar. Hvedehøsten i England giver kun en Hjerdepart af det Kvantum, Landets egne Værn behøver til at fiske. England skal, med andre Ord, indføre 169 millioner Bushel Hvede.

Et New Yorker-Blad har gjort den Opdagelse, at Byen tæller 125 Borgere med hver en aarlig Indtægt paa en Hjerdebillion, og flere hundrede Handedshuse i en aarlig Omfætning paa adskillige Millioner. Trods dette, kunde de fjorten Dages sortiolet Agitation for Verdensubstillingen næppe at oprive \$1,250,000. Derfor New York faar Udfillingen bliver det en fri Gave fra Kongressen, og ikke en Folge af Byens Rundhaandethed.

Avægmand i Bejen.

I Sommer sendte Onkel Sam en Kommission ned til Indianer-Territoriet for at bevæge Cherokee-Stammen til at afstaa deres Land. Dette Forsøg mislykkedes komplet, og Kommissionens Medlemmer blev sendt tilbage med et stort Mængde af den nemlig lejet Landet til Græsning, og det er til deres Forbed, at det holdes lukket for Sælling.

Kommisionen anbefalede derfor at sparke disse Kvægkonger ud af Distriktet, saa den kunde faa Ro og Andagt til at tulle med de Røde. Indenrigsministeren har haot denne Sag under omhyggelig Overvejelse, og han har længe ikke vist, hvad han skal gjøre. Mykten stikker deri, at Ministerens gode Forjægere har godkendt Kvægsolkens Lejeskontrakter med Indianerne, hvilket jo var det samme som at give Transaktionen Staters Sanction. Omsider har Noble dog tænkt Sagen til Ende, og forleden sendte han en Ordre til Kvægmandene om at forlade Cherokee-Indianernes Reservation inden 1ste Juni n. A. Mange mener, at Ministeren her har taget sig et store Job for, end han kan fuldføre, Kvægmandene giver naturligvis ikke op uden en Kamp i Retten, og det turde i saa Tilfælde blive kjendt for Net, at en Kontrakt somme Tider har noget bindebe ved sig.

Guldminerne i Transvaal.

En Korrespondent til Times bringer adskillige interessante Meddelelser om den rievende Hæftighed, hvormed Befolkningen vokser i de Distrikter af Transvaal, hvor man har fundet righoldige Guldminer. Byer myldrer bogstavelig talt frem af Jorden og i de Egne, der tidligere laa næsten fuldstændig øde, er alt nu Liv og Virksomhed. Hovedstaden i Distriktet Witwatersrand, Johannesburg, der stik ikke eksisterede for et Par Aar siden, er nu en By paa mindst 20,000 Mennesker med smukke Gader, Theatre, vel indrettede Hoteller, flotte Rejsestationer osv. Arbejdet i Guldminerne drives derhos paa en rolig, stot og rationel Maade, som synes at give Garanti for, at hele Herligheden ikke vil ende ligesaa pludselig som den begyndte. Arbejdet i Minerne besørger — efter hvad Korrespondenten meddelede — næsten udelukkende af britiske Kolonister,

hvis Antal allerede skal være naaet op til mindst 100,000. De 60,000 Beboere i hvis Besiddelse Landet er, siges derimod kun at tage liden eller ingen Del i den florante Virksomhed. Da Boerne derhos skal mødsatte sig Tilvebringelsen af bedre Kommunikationsmidler og specielt Anlæg af Jernbaner, hvorefter Landets Mineralrigdom først ret vil kunne udnyttes, mener Times, at den engelske Regjering ikke bør betænke sig paa at ræske de britiske Kolonister en hjælpende Haand. Cityorganets Antydninger er vel holdt i en forsigtig Form, men det skinner dog igjennem, at Meningen er, at England paa en eller anden Maade skal se at gjenvinde Herredømmet over Transvaal.

Præsidenten proklamerer Talleddagen.

Præsident Harrison har ansat Torsdagen, den 28de November, som den nationale Talleddag. Den i Anledning af udstedte Kundgjørelse lyder ordret saaledes:

„Et rigt velsignedt Folk, der lever i Bevidstheden om dets Afhængighed af det guddommelige Forlyns Godhed, bør søge en passende Vejledning til at tolke dets Taknemmelighed og give Heren og Prisen til Ham, der er dets mange Velgjørelses Ophav.

Det paahviler Landets Borgere at stille tilbage over det herunderne Aar og takke Gud for hans uendelige Naade i at have styrmet Landet mod Krig og Plage, og Hunger; og fordi Ageren har bragt en rig Høst og Arbejderen et lidets Løn.

Jeg, Benjamin Harrison, Præsident af de Forenede Stater af Amerika, anbefaler derfor paa det alvorligste, at Torsdagen, den 28de November, helliges som en national Talleddag og Bededag, og at Landets Befolkning laeder deres daglige Arbejde og Beskjæftigelse hvile og samler sig i deres respektive Guds-huse for at opsende Tak til Herren, som har givet Lykke til vor Gjerning og gjort vore Beje til Fredens Beje, og anraabe ham om at lægge sin Velgjørelse i Dagen nu og for kommende Tider, saa det bliver en sand Talleddag for hver enkelt Familie, kreds især og for Nationen som et Hele.

Til Bekræftelse medfølger her min Underkrist og Staters Segl.
Washington, den 1ste Novbr., 1889.
Ved Præsidenten: Benjamin Harrison.
James G. Blaine, Statsminister.

Lidt alvorlig Snak om Tolden.

Landets Vægtere er blevne trakteret med en saadan Syndsfod af Mischistorier, Bombast, urimelige Paafaaende, ja lutter Løgn i Forbindelse med Toldspørgsmaalet, at en lille alvorlig, tankesjund og upartisk Fremstilling af Sagen i dens nøgne Virkelighed — just paa dette Tidspunkt, da den 6de Kongres' første Samling med raste Strid nærmer sig dens Begyndelse, vistnok kunde være paa rette Tid.

Det er saa langt fra at vi vil optræde som Præsident til overlegent Talent som Stats-Økonom, men vi vil kun i korte Træk give til Kjende vor Mening. Talemaader og Parti-Chitane har vi haat nok af.

En saa tyk Uvidenhed og Partiforblindelse gjennemsvær den amerikanske Presse, og gjennem den Folkets Masjer, at de fleste Folks Begreber om hvad der er rigtig eller urigtig i Toldsystemet er i stor Grad forvirede. Det er førstgeligt at et Spørgsmaal af pur økonomisk Beskaffenhed og som i saa høj Grad betinger Landets Handelslivs sunde Udvikling er blevet draget ind i den korrupte Politik og blevet et middel i Hænderne paa samvittighedsløse Politikere, der søge deres Fordel ved at splitte Partierne over Told-sagen.

Paa den ene Side staa de yderliggaaende Demagoger, der prædike, at Tolden paa indførte Varer usifbarlig højt Prisen paa en given Artikel saa meget højere som Tolden beløber sig til. Dette er en Usandhed, som kun den mest udprægede Bankundighed formaar at sluge hel. Tolden paa Kaliko er 5 Cents pr. Yard; men Kaliko selges i Butikkerne for 5 Cents. Monstro Prisen kunde blive lavere?

Fra den modsatte Side kommer den forrykte Højtidstheoris lærnede Vasundlære og striger paa, at Amerikas Velstand udelukkende skyldes Tolden paa Indførsel. Hvilken fræk Nabalberøgn! Og hvilket Folk, der tror paa Salehs-flaurationer osv. Arbejdet i Guldminerne drives derhos paa en rolig, stot og rationel Maade, som synes at give Garanti for, at hele Herligheden ikke vil ende ligesaa pludselig som den begyndte. Arbejdet i Minerne besørger — efter hvad Korrespondenten meddelede — næsten udelukkende af britiske Kolonister,

near sammen, og mangedobbelt en paa Mineralier og Jordbund rig Landsskels Produktionssevne. Lad os erindre, at de 50,000,000 Indvandrere, der i de sidste 25 Aar er komne over fra den gamle Verden, har lagt mange tusinde Millioner til Landets Velstand; det er saa klart som 2 og 2 er 4.

Tolden har uregeligt opfojret vor Hjemmeindustri, og nogle af vore Fabrikanter — det skal indrømmes — vilde endnu ds af Tøring, var det ikke for de kunstige Middele. Men de fleste Industriregne her i Landet er nu istand til at bje Konkurransen med de Fremmede uden Hjælp af kunstige Stætter. Guldtappefabrikanterne maa hjælpe sig selv, og dog er Verdens største Guldtappeverier i Philadelphia. Der kan opregnes mange Ting. Nødsredskaber, Geværer, Fodtøj, Uhre, Symaskiner, Trykpresser, Møbler og hundrede Artikler af amerikansk Fabrikat selges udenlands paa Steder, hvor de kommer i direkte Konkurrans med Europas „Fattighusharbejde“.

Det følger ganske naturligt at Afstafelsen paa Tolden paa denne Slags Varer, som nu udføres i Mængde, ikke i mindste Maade vilde stabe den amerikanske Industri. Dertimod, den amerikanske Forbrugers Tav kræver, at denne Told affattes; thi den voldes, at han maa betale mere for Varer, der laves i hans eget Land, end de selges for i Ulandet. Med andre Ord, Afstafelsen af Tariffen paa disse Ting vilde forebygge „Trusts“ og Sammensværgelser, der findes, ikke i Arbejdernes Interesse, men for at Fabrikanten systematisk kan plyndre Publikum.

Endnu et lille Billede: I 1888 solgte amerikanske Fabrikanter for 6 millioner Dollars Bomuldsvarer i Kina trods Konkurransen med Tyskland og England og trods Konkurransen med det kinesiske Arbejde. Dette viser, at Tolden er ikke nødvendig paa den Vare, og det beviser endvidere, at Tolden ikke har forhøjet den amerikanske Fabrikarbejders Lønning en eneste rød Cent.

Ja, der er meget raadtent i vort Toldsystem, som trænger at luges ud. Der er ingen Fare for Frihandelen; kun vil vi have en tilsvarende Revision af Toldloven, saaledes at vore sammenbandede, overmødige Fabrikanter bliver tvungne til at sælge deres Varer for de samme Priser her hjemme som de sælger dem for til Fremmede. Dette Arbejde hviler nu som en alvorlig Bligt paa det republikanske Parti, der har fri Hænder i Landets Styrelse. River det sig ikke løs fra Monopolets Tjeneste vil den 1ste November, 1892, blive en skjæbnsvanger Dag for det.

Balgene i Gaar.

Igaar blev der afholdt Valg i ti af Unionens Stater. Hvad Udfaldet bliver kan der endnu ikke meddeles noget paalideligt om. For Resten har Interessen i politiske Kredse været loolik løv de fleste Steder. Ohio er maalket en af de Stater, hvor Folk har været mest vaagne. Derfor den Stat gaar demokratisk, vilde det sikkert indgyde 50 Portioner nyt Haab i det Parti. Og Demokratiet i Ohio har af alle Livens Kræfter anstrængt sig for at vinde denne Gang. Smaa republikanske Uheld er kommen dem til Hjælp. Det største af disse var, at Redaktør Halstead begyndte at lye saa grovt om den demokratiske Gøvernoratidant, at hans Veriser slap op inden Legen endte; den gode Pennekampe maatte offentlig i sit Blad gjøre en Uanfkyldning for Afslæggelsen af salf Vidensbyrd mod sin Næste, og denne Komædie gavne naturligvis Demokratierne noget.

En anden Mødgang for Republikanerne kom i Skikkelse af Guv. Foralers Sygdom, just paa den Tid, da det kneb aller værst og Kampen voksede hed.

I Virginia var der ogsaa noget Liv i Sagerne. Republikanerne havde jo opstillet den berygtet General Mahone for Guv., for den kjære Familiefreds Skjæb, og han har appelleret til de Sorte paa en meget rørende Maade. Imidlertid synes der at være en god Udsigt for hans Nederlag.

Republikanerne synes ogsaa at skulle blive de smaa i Massachusetts. De opstillede en usel Mand — en vis Brætt — til Guvernør, og Demokraternes Mand Russell har plukket mange Republikanere til sig.

Udfaldet i New York kan meget muligt blive et Fingerpeg paa Hills Gæmcer for Præsidentnominationen i 1892. Den demokratiske Stemmeseddel blev iaar lavet i Hills Interesse; dens Sejr bliver hans Sejr. Men Cleveland's Venner har en Lejlighed til at straffe Guvernøren; hvis de benytter den, bliver Resultatet Sejr for Republikanerne. I de øvrige af de ti Stater er der ingen Grund til at vente noget Skifte i Partistilling.

Lid er Penge.

(af Jensen-Stensgaard.)

(Sluttet fra No. 42.)

Vort Hundrebaar begynder med en Natte Stormend berhjemme i Danmark, den nu med Vre ere skiftede til Sæde i Minbernes Hal. Der er maalket dem, der kunne se paa dette „Kampetuld“ uden Undren, de regne maalket ud, at som Forholdene da vare udenlands, var det saa ganske i sin Orden, at der vattes fire Karer berhjemme, og dog kan man kalde det et Under, som Naturens Sjensjelselse i Foraarsiden er vidunderlig.

Jungen har endnu kunnet klare den Gaade, at „evig Naturen skænker sine Gaver“, og den Mand er ikke født som kan gjøre Rede for, hvorledes det aandelige Liv gjensjedes, hvorledes de store Syner, de aandsbaarne Tanker, fødes i et Menneske og giver ham Ridderslaget som en af Menneskehedens Stormænd. Som der blev sagt i Kong Sauls Tid: „Ja hvem er Profeternes Fader“ saa maa vi nok sigе endnu: „Hvem er Fader til Stormændene, Genierne?“ Vore Tanker kunne ikke oprede hvorledes en Stormand bliver; vi gjøre nok bedst i at hvile i Troen paa, at Mennesket er af Guds Gave til Folket, de fødes iblandt. Saa sigе vi da ogsaa, at det Kampetuld, der vattes ved Trønet af Ranonerne paa Kongedødet den 2. April 1801 eller vattes siden af de allerede vaagne, var en Guds Gave til vort Folk. Og hvilkе Aandens Gaver bragte de ikke det danske Folk, de bragte Foraar i Aandens Egtene.

Vort Modermaal blomstrede nu frodigt, som ingen Sunde før. Mand som Denslæger og Grundtvig viste, at det kunde lyde rigt og rent om det æbleste og første vi kjende. Vore Histories lange slutte Lys blusjede op paa ny. Lad os mindes Hakon Jarl, Palnatoke, Hagbart og Signe, Arel og Valborg, som Digterkongen gav os tilbage, og lad os for at Ting ikke glemme at Grundtvig virkede gode hjemmelævede Klæder til Saras og Snorens Krøniker og til Bojvulfsdrapen. Færeløbet Natur viste sig for vaagne Djne i en fornyet Skikkelse. For havde man færjlig set Færeløbet som Hjemland og Fødeland; der havde ens Bugge gaet, der sit man Kost og Klæder, og der skulde man en Gang finde sin Grav; men nu blev der sunget:

„Der er et nydigt Land,
det staaer med brede Bøge
med salten Niterstrand;
det bugter sig i Bafte, Dal,
det hedder gamle Danmark
og det er Frelses Sal.“

Og Sangen tog „de harnistklædte Kæmper“ med, der hvilede ud efter Striden, og den mindede om Baastienene, der med rette rejstes dem. Saadanne Toner havde ikke tidligere lydt om Færeløbet. Ordens Kunst og Kunstner kjendtes før kun inden for en meget næver Kreds; men Thorvaldsen spang sin Mejel i Rom paa en saadan Maade, at det gav Sjensjend endog i Hytterne i det lille fjerne Danmark. Der er vist nok nok til, at det kan forstaaes, at det danske Folk til store Gaver i dette Hundrebaars første Slægtled, og dog maa nævnes det største endnu: 1825 fik den nævnte Menighed ved Grundtvig Syn for Kristendommens Grundboold, som var saa overbygget med Menneskeværk, saa Herrens Kirke var vanstellig at finde.

Man laede næsten glemte, at lige saa lidt som Gud bor i Templer, gjorde med Menneskehænder, lige saa lidt bor han i de fattige Rønner eller glimrende Paladser, som Mennesketanken og Menneskehjertet kunne finde paa at rejse. Da slog Grundtvig til Lyd for den gamle Sandhed, at Gud bor i sit eget Ord, som er Aand og Liv, Staber, hvad det nævner, og let findes af enhver ærlig Sjæl; thi

„kun ved Vadet og ved Vordet
høre vi Guds Ord til os.“

Gaverne til Folket som dansk Folk og Gaverne til Kirken staa i Forbindelse med herandere. Den samme Stald, Grundtvig, der vattes i Hundrebaars Begyndelse til levende Deltagelse i sit Folks Skjæbne, saa han talte dets Gudsstegn med Lyft og fortalte dets Historie med Liv, den samme Stald var det, som i Kirken sang om „den signede Dag“ og om Herren, der besøgte sit Folk paa ny saa „Matten hun blev til Morgen“. Og vi kan vist ikke synes andet, naar vi se paa det første Slægtled i Danmark i dette Aarhundrede at der her har været en Herre, der vaager og vil vaage over det danske Folk og den danske Menighed, saa han holder intet for godt til os, blot vi ville med ydmyg Tak aabne Hjertet for hans Gaver, dette gjalder saavel danske i dette Land som i Moderlandet.

Dannebrog, Nebt., 3. Novb. '89.

Ben Ebbeson!

I mit sidste Brev gav jeg dine Læsere mit Indtryk medens jeg var i Washington af Præsidentens Hus, Treasury, State, War- and Navy-Departementernes Bygninger, General Postkontoret og Patentbygningen.

Naturligvis kan man ikke gjaefe Washington uden at se Kapitoliet (The Capitol), som jo i Størrelse og Ublag af Penge overgaar alt andet der. Det ligger smukt paa en Bakke med en Udsigt mod Vest, som er noget af det smukkeste, man kan tænke sig. Bygningen er 752 Fod lang og 324 Fod bred og optager 3½ Acres Land eller 153,112 Kvadratfod; og Ublagget paa samme til Dato har været over 13 millioner Dollars.

Den oprindelige Bygning blev bygget af gul Sandsteen malet hvid og blev tilføjet fra en lille D i Aquia Creek i Virginia; denne D hjoebes af Regjeringen i 1791 for \$6000 af Brent Familien. Tilbygningerne og alle de uendelige Trapper ere af Marmor fra Lee, Mass. Portikorne paa de fire Sider hvile paa 100 svære Marmor-Søjler og ere meget massive og smukke. Kuppelen er af Jern og malet hvid; paa Toppen staaer Frihedsgubinden, en Bronzefigur 19½ Fod høj, og fra Grunden til Hovedet af denne er 288 Fod.

Den østlige Side af Kapitoliet er den egentlige Frontfacade og lige midt for Hovedtrapperne og en stor Portico paa over 200 Fods Bredder, som hviler paa 24 Marmor-Søjler, er en tolosal Statue af General Geo. Washington. Denne Statue har en interessant Historie. Den blev bestilt 1832 til at plaseres midt i Rotunden over et Graustammer eller Hvalving, som skulde bygges der til et Hvilested for Washingtons Stov. Denne Tanke blev senere opgivet, og Støvet af de Forenede Staters Fader hviler i et smukt Graustammer bygget paa hans Farm en ti Mil fra Byen ved Siden af Potomacfloden. Stolen, som Figuren sidder paa, er prydet med Acanthusblade og Løvehoeber. En lille Figur af Columbus og en anden af en Indianerhøvding staaer op imod Byggen af Stolen. Paa Fodstykket findes de befjendte Ord først udtalt af Guvernør Richard Henry Lee kort efter Washingtons Død: „First in war, first in peace, first in the hearts of his countrymen“. Washington sidder der lige midt for Kapitoliet her meget majestætisk ud; i venstre Haand har han en Sæbel, som er beklædt med Steden, den højre er udstrakt og peger mod Himlen.

Den vestlige Side af Bygningen, den, som vender mod Pennsylvania Avenue, er den, den Besjgende er mest kjendt med, da man paa Bejen fra de andre offentlige Bygninger kommer til denne Side først. Hvor Pennsylvania Ave. sliper sammen med Indgangen til Anlægget omkring Kapitoliet, er et smukt Monument til Erindring om Heltegjenningerne i den amerikanske Marine i sidste Krig. Monumentet er 40 Fod højt; paa Toppen staaer to Figurer som repræsenterer Historien og Amerika. Historien staaer med en Tavle i den ene Haand og en Griffel i den anden. Amerika staaer ved Siden grædende og med højet Hoved og Historien prøver paa at trøste hende og hende hendes Ømærkethed paa, hvad hun har streven paa Tavlen: „They died that their country might live“.

Vi vil nu gaa tilbage til den østlige eller Hovedbygningen og opad de mange Trapper. Paa den Øverste af disse staaer de Forenede Staters Præsident naar han afslægger sin Embedsbed og hvor Cleveland og Harrison stod sidste 4de Marts i et øfende Regnveje da Regjeringsstjerne overgik fra den ene til den anden af disse Personligheder. Ovenfor Trapperne og paa hver Side af Indgangen er to smukke Marmorgrupper paa oplyste Fodstykker. Den til venstre hedder „The Discovery“ og bestaaer af to Figurer: Columbus med en Klobe i opløst triumferende Stilling i højre Haand og en Kvindestiftelse trakkende sig tilbage for den harnistklædte Krieger; denne Kvindestiftelse repræsenterer Indianeracen. Gruppen til højre hedder: „Civilization“ og repræsenterer den amerikanske Pioner i hans Strid med en Indianer; Pionerens Kone med et lille Barn og hans trofaste Hund er interesserede Tilskuere ved Striden. Efter man forlader disse paa Bejen ind i Bygningen, kommer man til den befjendte Bronse-Dør, som vejer 20,000 Pund og er 17 Fod høj og 9 Fod bred; den blev modelleret i Rom og stob i München og har kostet over \$30,000. Paa dens ni Paneler illustreres Columbus og Opdagelsen af Amerika. Efter at have passeret denne mærkeverdige Dør, er vi i „The Rotunda“, et stort rundt Værelse 97 Fod i Diameter, og 90 Fod i Omkreds og 180 Fod til Hvalvingen, som over-

hænger os. Dette runde Værelse er under Kuppelen og lige midt i Bygningen. Rundt om paa Væggene er otte Malerier af 18 Fod lange og 12 Fod brede og repræsenterer „Columbus' Landgang i San Salvador, 1492“, „Opdagelsen af Mississippifloden“, „Pocahontas' Daab“, „Afsjelling af de første Amerikasfarere fra Delft, Holland, den 21 Juli, 1620“, „Forhandling om Uafhængighedserklæringen“, „Tabet af Slaget ved Saratoga, 17de Okt. 1777, af den engelske Arme under General Burgoyne“, „Tabet af Slaget ved Yorktown, 19de Okt., 1781“ og „General Washingtons Afsted med Hæren ved Annapolis, d. 23. Decb., 1783“. Ovenfor disse Malerier er igjen andre og ovenfor disse igjen andre. Alle repræsenterende den amerikanske Historie fra Opdagelsen og ned til efter Værringningen fra det engelske Tyranni. Men her kommer en Bevænder af Malerkunsten tilbringe Timer og stude de værdifulde Sager, som her findes og som jo Aar efter Aar vinder mere Verdi. Fra Rotunden kommer man igjennem en Gang til den gamle Repræsentations-Halle, som nu ubekjendte bruges for Statuer og Malerier af berømte Amerikanere. Her er ligeledes en Lejlighed for Folk med Smag for Kunsten at finde sig interesserede i alle disse Kunstværker, flere af hvilke har kostet over \$10,000 Stykket.

I den Halle findes en Jernkiste (Iron Safe) hvori i 1876 en Masse Dokumenter var neblagt udførlig bekjendende Fremstidene gjorde i de Forenede Stater i de første Hundrede Aar af deres Tilværelse. Denne Kiste maa ikke aabnes førend i 1976 og det er meget tvivlsomt om nogen af „Stjernen's“ nuværende Læsere vil overvære denne Højtidelighed.

Næst kommer vi til den ny Repræsentations-Halle, og der er smukt malet med en Stol og en Vult for hvert Medlem. Her findes en Masse Legemsforretnings-Malerier af berømte Mænd som Washington. Legeles store Malerier med f. Eks. „Gen. Washington nægter de Lord Cornwallis en Vaadensfilstand førend Slaget og Sejren ved Yorktown“, „Første Udgang af Henry Hudson“, „Californias Opdagelse“ og mange andre som det mulig vil være for trættende for Læsere her at se en Veltvise over.

I den anden Ende af Bygningen er Kongressens Bibliotek, som indeholder over 800,000 Bøger, og Senates Kancellar, der ligestom Repræsentanternes Kancellar er meget smukt. Ved Siden af denne er Præsidentens Værelse, som er meget smukt møbleret, og hvor Præsidenten tilbringer omtrent 15 Minutter hvert Aar for ligeover Kongressens Slutning at underskrive de Love, som ere vedtagne i de sidste Sjeblikke. Et andet Værelse i denne Del af Bygningen er Vice-Præsidentens Kontor, hvor Vice-Præsident Wilson døde i Oktober, 1875.

Politiet i og omkring Bygningen vedkommer ikke det øvrige i Byen, men bestaar af en Mand fra hver Etat, og af disse er en Kaptein og tre Kontanter; deres Pligter er at holde Orden i Bygningen og at intet i eller omkring den beklædiges og at give alle Besjgende en høflig Modtagelse og al snællig Undersretning.

Jeg haaber den ærede Læser vil udfylde Længden af min Veltvise af denne mærkeverdige Bygning. Havde jeg Tid og Lejlighed, skulde det have været mig en Fornøjelse (forudat naturligvis at min Ben Ebbeson vilde have givet mig uendelig Spaltrum) at give en lang udførlig Beskrivelse af denne Bygning; der knytter sig til denne Bygning saa mange Ting, som enhver god dansk Amerikaner uden tvivl paakjender. Og fra denne Bygning er udkommet Love, som har gjort det mulig for en ærlig, arbejdsm og sparsommelig Mand at komme til dette Frihedsland, som med dets Ufuldkommenheder, som vi nylig har hørt i den lige stuttede Valgkamp, dog overstråler alt, hvad det lille Danmark med dets indskrænkede Ører og ubehagelige Regjeringsystem kan byde.

(Mere.)
D. D. R.

Imod et slem Tilfælde af Leverluge anvendte jeg med stort Held Dr. August Knigs Hamburger-Draaber, efter jeg forjævede havde prøvet mange andre Midler. Daniel Weidner, New Baden, Texas.

HVAD
SCOTT'S
EMULSION
helbreder
Taring,
Kjertelssygdomme,
Bronchit,
Køft,
Køftelset,
Lærende Sygdomme.
Bidunderlig Kjødbræmmer!
Mange har ved dens Brug vundet et Pund daglig i Vægt.
Scott's Emulsion er intet hemmeligt Middele. Den indeholder de fineste og de Egenstaber af Hypophosphites og renest norst Torste-Lever Tran, hvis Virkning ger ved Sammenblendingen betydelig forøges. Den benyttes af Læger over hele Verden.
Velsmagende som Melk.
Sælges af alle Apotheker.
SCOTT & BOWNE, Chemist, N. Y.